

SEND IN YOUR
NEWS
TO

THE EDITOR
THE MORNING STAR
No. 17, Frances Road,
Colombo-06,
Sri Lanka.

The Morning Star

உதயதாரகை

Registered as a News Paper at the General Post Office, Sri Lanka

Established 1841, A Christian Fortnightly Published Every other Friday

Vol. 176 - Jaffna - Friday February 02 2007 No.01

Published by the Jaffna Diocese of the Church of South India

EDITORIAL

Nation in Crisis

The question that is foremost in the minds of any Sri Lankan Sinhala, Tamil, Muslim or Burgher is "Where are we going", what is our future? We are at the most critical cross roads in the history of our Nation. We, as a Nation of easy going people will not respond unitedly against every form of burden and suffering that is heaped upon the masses repeatedly by successive corrupt politicians. The people deserve the government they elect.

Sri Lanka known to the world as Ceylon gained her independence 59 years ago without shedding a drop of blood. What have we achieved after our freedom? Our country at that period of time was hailed as a model by other countries in all respects. So much so that Mr. Lee Kwan Yew of Singapore came over to gain first hand knowledge to mould his little nation. However, we have descended to such low levels in every respect that has contributed to the decline in standards to the level of poor and chaotic countries of Africa. The irony is that no one appears to be concerned but continue to live with a care free sense of splendid isolation without taking any remedial action by constructive contribution. The primary cause that has contributed to our sad plight and which continues to contribute to the decline to the present critical state of affairs is the ethnic crisis.

The Sinhala majority appears to be under an illusion that the entire country belongs only to them and all others are lesser mortals. The tragedy is that the educated Sinhalese as well as members of the followers of the compassionate Buddha, the Buddhist clergy who are at the vanguard of such ruinous policy. They preach the sermon of hatred, bigotry and rouse the emotions of impassioned hatred against all other citizens of the country. The country has been bled by a senseless sanguinary war of attrition inflicting lacerated wounds of war against innocent civilians by the State for over two decades. The international community has realized and tried to bring about peaceful reconciliation and settlement but successive leaders have spurned such offers and have taken delayed action to prolong the agony. In other countries where there have been similar situations where the population comprise of different ethnic components that are distinctly varied in regard to language, religion, culture and social background. The government of such countries have resorted to and adopted a system of federal constitutional government in order to preserve the unity, territorial integrity and sovereignty which acts as the bulwark against separation. In this regard, let me quote the views expressed by Professor Dicey Political scientists and an expert on constitutional affairs Quote "Unitarism is the habitual exercise of power with a single central authority. Federalism is a political contrivance intended to reconcile national unity with the maintenance of state rights". It is clear

beyond any reasonable doubt that federalism will not destroy unity in diversity in a country which is multi racial, multi lingual, multi religious and multi cultural.

It is a tragedy of unprecedented enormity that a country like ours which counts and boasts of the highest literacy rate in the region ignoring the lessons of history of countries that have prospered by following the progressive path of building a united country.

The historical reality that is glaringly evident from the past to the present can be clearly seen in Iraq. The supreme world power cannot subdue by its superior arms and armies has failed in their mission. Our leaders should realize and learn that war can never win against a determined and intelligent people. It must be realized that above all God Almighty is always the shield and strength to the oppressed.

Guest Editorial

Note for the Readers:

1. It was brought to our notice that there is a journal called "Peoples' Star" sent to the readers of Morning Star, which carries news irrelevant and untrue. The Jaffna Diocese has nothing to do with the unregistered paper 'The Peoples' Star'.
2. There seem to be a confusion regarding the unconstitutional (CSI) body called "Emergency Administrative Committee". The Diocesan Administrative Committee is the only legally constituted body of the CSI Synod to carry out the internal administration of the Diocese headed by the Bishop.

THE MORNING STAR		
Foreign:	Annual Subscription	\$ 10.00
	Life Subscription	\$ 100.00
Local:	Annual Subscription	Rs.100.00
	Life Subscription	Rs.1000.00
THE MORNING STAR		
No. 39, Fussells Lane,	Colombo-06,	Sri Lanka.

Star News

ADMINISTRATIVE COMMITTEE APPOINTED

The Moderator of the Church of South India Synod the Most Rev. Dr B.P. Sugandhar has appointed the following as members of the Administrative Committee for the Jaffna Diocese of the Church of South India as per mandate given to him by the Executive Committee of the CSI Synod which met in Kuala Lumpur, Malaysia on the 24th and 25th of August 2006. This is in accordance with Chapter IX, Rule 15 on page 80 of the CSI Constitution. This Committee will help in the proper administration of the Jaffna Diocese due to the inability of the Diocesan Council and Executive Committee to function.

OFFICERS:

TheRt. Rev. Dr Daniel S. Thiagarajah (Bishop)	
Mr. Noel A. Vimalendran (Secretary)	
Mr. Annappa Jeyarajan (Treasurer)	

OTHER MEMBERS:

Rev. S.C. Arnold	
Rev. A. Jeyakumaran	
Rev. P.R. Navendranugoolan	
Rev. I. Rajkumar	
Rev. Benjamin Jeyarajah	
Rev. J. Thevaarudselvam	
Rev. T.H. Vasanthakumar	
Rev. T.S. Joshua	
Rev. Antany Sawerimuthu	
Mr. C.D. Chinnakone	
Mr. N. Victor Jeyakumar	
Mr. Joe Inparaj Rajasountharam	
Mr. A.C. Francis	
Mr. S. Nagiah	
Mr. A. Arul Joseph	
Mr. Lindon Thevarajah	
Mr. Nihal S. Sinnathamby	
Mr. K. Nadarasalingam	
Dr. V.R. David	
Dr. Preman Jeyaratnam	
Dr Mrs. Thaya Thiagarajah	
Mrs. S. V. Mills	
Mrs. E.V. Rajaratnam	
Mrs. I. Thavanayagam	

This Committee shall remain in force only until the next meeting of the Synod.

6

24 - 10 - 1947.

THE MORNING STAR

VOL. LVII NO. 41

The
Morning Star

Friday, October 24, 1947.

EPOCH MAKING INDEED

The last meeting of the American Ceylon Mission held last Monday marks the end of one epoch and the beginning of another in its one hundred and thirty one years history. The decision of the Mission to merge itself with the former Jaffna Council of the South India United Church into one Jaffna Diocesan Council can be regarded as epoch making as the inauguration of the new Church of South India, though this event is of parochial interest only. As our readers know, several attempts at devolution of the work of the Mission on to the nationals, and at bringing together its various institutions into one central Church centric organisation had hitherto failed. We do not wish to examine, on this happy occasion, the causes that led to the failure of these attempts. However, it must be said to the credit of the American Board that it was never responsible for those failures. The Board has always been understanding of, and sympathetic with, the aspirations of the nationals to take the leadership in running these institutions. The Board also has had profound respect for the talented leadership available in this field. The Deputations from America that visited Jaffna from time to time also helped the Board in its assessment of local conditions, resources, and needs. To these various Deputations and the American Board, we offer our tribute and express our appreciation for the genuine interest they took in, and for the impetus they always gave to, our demands for devolution.

We would, in this connection, like to make particular mention of the contribution made by two men towards speeding up the present consummation. The two visits of Dr. Goodsell, in 1935 and in 1938, acted as great incentives to local efforts. The original recommendation about devolution was made by the Deputation of 1926 consisting of Dr. Strong and Dr. Potter. On their recommendations, several schemes were prepared, and finally the Central Board Scheme was adopted and set in motion in 1933. But it soon crashed, and with this failure the spirit of most devolution promoters drooped. However, the feeling was growing stronger daily that all work should be made Church-centric. It was at this time that the visit of Dr. Goodsell gave the necessary support and encouragement to our leaders. The unequivocal emphasis he placed on the Church as the on-going centre of all Christian work found a ready echo in the hearts of the Jaffna Council, for it was just this that the Council itself longed for. The other person who has in his own silent, but strong, way contributed very much indeed towards the fulfilment of the long cherished dream of the Jaffna Church is happily with us at this moment. The Rev. S. K. Bunker, the last Chairman of the Mission, came to Jaffna at about the same time when this movement was gathering momentum. Steadily and wholeheartedly he threw his weight on the side of the Church. Today he rejoices with us. In his address to the Mission

enthusiastic assassin". It only shows the strength of his conviction that for the sake of the greater glory and usefulness of the Church and for the more efficient economising and harnessing of the resources of men and money, such a consummation as will be brought into being tomorrow with the first meeting of the Jaffna Diocesan Council was absolutely essential. Without his active help and co-operation, the efforts of the Rev. R. C. P. Welch and the Rev. (then) S. Kulandran would not have succeeded.

The address of Mr. Bunker, which appears elsewhere in this issue, is a correct assessment of what the mission has done to Jaffna and is at the same time a well deserving tribute to all the missionaries who have toiled to make the life of our people richer, fuller, and nobler, than it would have been without their contribution. All except those purposely blind to truth and crazy fanatics would join in paying a just tribute to the excellent record of the service of the American missionaries. The country cannot be sufficiently grateful for the free and generous flow of men and women from America. While we express to the American Board our gratitude for its help in the past, we would like to assure our readers that the present arrangement does not mean an automatic stop of personnel or other resources from there. The present arrangement only means that the American Ceylon Mission does not now exist as a separate entity. The Jaffna field will continue to enjoy whatever help the American Board can give it. Missionaries will continue to come, but, in the words of the report of the last year's American Deputation, they will come with "a clear understanding of all the implications of modern 'devolution' and a cordial willingness in theory and practice to work on the basis thereof."

We would like to draw the particular attention of our community to the concluding portion of Mr. Bunker's address. Two weeks back in these columns we pleaded with the new Church organization, the Diocesan Council, not to do anything which might impair the efficiency of the mission institutions of today. In this address, Mr. Bunker strikes another warning. There is always the danger of the Church's concentrating its entire attention on our Christian people and on its life. In the words of Mr. Bunker: "Let us equally never lose sight of the Mission's goal of reaching out to every man in need, regardless of his religion, with every gift that Christ has in His rich store. Our present step will prove itself only by the measure of the breadth and depth of our witness to the comprehensive Gospel of Christ."

The editorial and the text of an address delivered by the Rev. S. K. Bunker, the President of the American Ceylon Mission, at its very last meeting held on Monday, the 20th of October 1947 is published here.

THE AMERICAN CEYLON MISSION

[This is the text of an address delivered by the Rev. S. K. Bunker, the President of the American Ceylon Mission, at its very last meeting held on Monday, the 20th instant.]

We have come to the last few minutes of the American Ceylon Mission as a still living entity. The ghost of its incorporation will linger on, but the last few minutes of its real life are fast running out. Though one of its more enthusiastic assassins, I must confess that this thought gives me pause and makes me stop to reflect a little. For as one thinks of the Mission and what it has stood for here in Ceylon for 131 years, one can speak of it only with respect, and one may speak of it with pride. I am not going to tax you with a review of its history, —while that would be in order, the time is getting late. Even if there were time, I fear I do not command the knowledge required. But one or two things we owe it to the Mission to remember on this genuinely solemn occasion. We should recall, with the honour and the gratitude due, the faith and the courage which brought those first men and women here. They were in the vanguard of one of the most memorable religious movements that not only Christianity has seen, but that any religion has produced. Professor Latourette has led us to see, in his monumental work on the Expansion of Christianity, that the missionary movement of the last 150 years is unparalleled in world history, and the founders of our Mission were among the first of this new kind of soldiery. I honour those men who came, leaving home, never expecting to see it again, moved by a purely spiritual compulsion. But I honour their wives and those first single women even more. After all, men had been doing this kind of thing throughout the history of the race, so far as we can see. But it was a new thing for the women and how compelling must have been the call that set them on the way, taking them from their own families and leading them to a land which the fashion of the times undoubtedly pictured as lost in darkness and degradation. However fantastic that picture may seem to us, it was real to them when they made and acted upon their decision, and only a passion for souls—a passion which puts all too many of their successors to shame—could have moved them to this step.

All honour to them, and honour, too, to what they did, or to what God did through them, as they would be the first to insist. It was they through whom the Church was started and thus this day prepared. If their successors were too reluctant to recognize and give expression to the implications in that past, let us not be hasty in this final summing up, in our judgment upon them. After all, we stand on their shoulders and prospective comes easier to us. Let us also remember our own difficulties in merging and giving expression to far more important implications of the Gospel we proclaim even than this.

"Let us think rather, then, of what they did. When the average Jaffna man thinks of the work of the American Mission, I suppose he thinks first of their schools—perhaps first of the Tamil School in his village, then of Uduvil or Tellippalai, or Jaffna College or one of its affiliated Schools. Just what this meant for Jaffna is hard to calculate. When one thinks of what employment in Malaya and India besides the other parts of

Ceylon has meant in Jaffna, and what the peninsula would be without it, one gets some measure of what this effort of the Mission has contributed to the life of the people.

Next, the average Jaffna man probably thinks of the hospitals, and perhaps many would think first of this. Here the Christian spirit met the physical needs of sick and ailing men. How many there are over the generations to raise up and call our forbears blessed! Here was a place that cared, in both senses, of the word, for those that came to it. In spite of the Government medical services, with all the resources of the State behind it, men still choose to come and pay for what they get in order to enable this kind of service to be rendered.

Then, there has been the work of the Press, the shaping of public opinion through books and pamphlets and the pages of the Morning Star. A kindred service was rendered at Jaffna College and its predecessor in the development of Tamil prose as an instrument of modern thought and discussion. Through these agencies, as well as through preaching and living in the Christian Church and community, the moral tone especially of public life in Jaffna has over the years been raised. Moreover, there can be no question that the presentation of Jesus Christ and His teaching in Church and school and hospital and through the printed page has revived Hindu religion itself by giving men a touchstone by which to test the rather indiscriminate insights of Hinduism.

Here is a record to be proud of indeed. The calling of it to mind can leave us with small sense of complacency as we think of what we have done and are doing. But I have not yet mentioned their central contribution: the founding of the Church. It is here that we are most criticised, for this was and is the crucial part of the Christian enterprise, without which there can be no continuing Christian life and work, was not always valued and nurtured as it should be. Yet God has turned even their failings to good account by using the Mission's neglect to prepare a Church sufficiently indigenised to take respectable leadership today. The stone which, though not rejected, was neglected, has now become the Head of the Corner.

And now we turn over our responsibilities to this Church, but let us remember that we are not freed from our responsibilities, for now we must assume them in another guise. For what is this Church but ourselves and others like us who work now from another perspective, a true perspective we believe, but it is the same work, and we have the same Lord and the same God.

As we step forward into this new day, let us never again be guilty of not looking sufficiently to the needs of our Christian people and the life of the Church, but let us equally never lose sight of the Mission's goal of reaching out to every man in need, regardless of his religion, with every gift that Christ has in His rich store. Our present step will prove itself only by the measure of the breadth and depth of our witness to the comprehensive Gospel of Christ.

உதயதாரகை

தாரகை ஓளி :

உங்கள் நீ உயர்த்திக் கொள்ள
வேங்குலமலைச் சாக்னோரூடுஸ் பழு.
ஸல்வர்களில் வழி நட.
நீத் தவநாமல் ஒழுந்தத்தைப் பீங்பதற்கு.
உதயாக நீயே உயர்ந்தி ஒழுய்.
உஞ்ச நந்திரம்.

ஆகிரியர் தலையங்கம்:
மனிதம் மாறவேண்டும்....

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமானவர்களே!

பிறத்திருக்கும் இப்புதிய ஆண்டிலே உங்கள் உள்ளங்களிலே சாந்தியும், சமாதானமும் பிறப்பதாக.

கடவுள் தமது நோக்கதை நிறைவெற்று வதற்கு நன்கு நிட்டமிட்டவரை உலகத்தைப் படைத்து. அது நல்லதென்று கண்டார். அவற்றில் கடைசியாக மனிதனை தமது சாயலாகவும், ஆனாலும் பெண்ணுமாகவும் படைத்து. தமது படைப்புக்கள் யாவும் முழுமையைடைத்தென்று மகிழ்வடைந்தார். காலம் கடந்தோடு. மனிதனும் விரிந்தோடு மனித மனங்களில் பொறானம், ஏரிகள், பேராவை, குரோதங்கள், போட்டிகள், வன்முறைகள் என வக்கிருணங்களும் பெருக்கெடுத்ததனால் மனிதர்களுக்கிடையில் சண்டைகளும், சுசாவகங்கும் கோர்த்தாண்டவமாடின். அவையே இன்று சுதந்தி சுதந்தியாக பன்மைத் தன்மையைடைந்து உலகை பயங்கரான இருஷில் முக்கச்செய்துள்ளன. இன்று எங்கு பார்த்தாலும் போராட்டங்களும், சுதியுற்சிகளும், முத்தேஷக்களும், காலைத்தங்களும், இனாழுமிக்களும், கடத்தல்களும், கொலை கெள்ளைகளும் மனிதத் துக்கிகளின்றன.

இன்று எமது நாட்டிலே புதிய அமைச்சரவையானது அமைச்சரவை அந்தஸ்தது பெற்ற 52 அமைச்சர்கள், அமைச்சரவை அந்தஸ்தது அற்ற 33 அமைச்சர்கள், 19 பிரதி அமைச்சர்கள் என 104 ஆகவிரிந்து கிடக்கிறது. அரசின்து ஆதாவ வழக்கிய மிரதான எதிர்க்கட்சியிலிருந்து ஜக்கிய தேசியக்கட்சி அதிகுப்தியாளர்கள் 18 பேரும், மூலிலம் காங்கிரஸ் 6 பேருமென அரசில் இணைந்துள்ளதால் ஜக்கிய தேசியக்கட்சி தன் கிழக்காக்கட்சி தன் கோட்டை செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிந்துள்ளது. இதனால் இன்பிரிசனைக்கள் நீர்வி எட்டாக்கியாகிவிடுமோ என வேதனையளிக்கிறது.

“மிகப்பழமையான இந்த உலகத்திலே மனிதனின் வாழ்க்கை நிலையற்றது. குறுகிய இந்த மனித வாழ்க்கையின் உதயமும். அல்லதுமாறும் புதிரானது. இந்த சொற்பாகலத்தில் மனிதன் தனது சுக மனிதனை. அவனது உணர்வுகளை மதித்து நடக்கத் தவறு கிறான். தனது நாடு. தனது இனம். தனது மொழி. தனது சமயம். தனது குடும்பம் என்ற அக்காரத்தினால் மற்றைய மனிதனை இறிவாக நடத்துகிறான். மனிதன் தனது காரியங்களை நாடப்பிப்பதற்கு மற்றவர்களைத் தூண்டிவிடுகிறான். மனிதர்களுக்கு கிடையில் கோபாபங்களை ஏற்படுத்தி தூஞ்சிக்கிறான். உறவுகளைப் பகைக்கிறான். மக்களை மிரட்டி. கொலை செய்து. நிலம். பொருள். உறவுகளை அபகிரிக்கிறான்.

ஆனால் கடவுளோ! மனிதன் தமது நாமத்தை மகியையுடுத்துகிறவனாகவும், தமது படைப்புக்களைப் பராமரித்துக் காப்பவனாகவும், மற்றவர்களால் நன்கு நேரிச்கப்படுகிறவனாகவும். மற்றவர்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து உதவுகிறவனாகவும். மொத்தத்திலே ஒரு முழு மனிதனாக வாழ்ந்திருக்கும்படி விரும்புகிறார்.

எஸ். ரி. ரி

“உண்மையை அறிவது நூலை, உண்மையை நம்புவது பக்கி, உண்மையாக நடப்பது சம்பார்க்கம்...” - யாஹோ.

இறையியல்:

மெய்யான சமாதானம் எப்போது?

“உனிதன் எக்காலத்திலும் சமாதானத்தை விரும்புவனாயிருக்கின்றான். ஆனால் இன்றைய காலத்தில் தான் மனிதன் சமாதானத்தை அதிகமாக விரும்புவன்றான். சமாதானத்தை நாடி மனிதன் மேற்கொள்ளுகின்ற முயற்சிகளை நாம் தினமும் தினசரி செய்தித் தான்களில் படிக்கிறோம். எமது நாடு போன்று பல நாடுகளில் சமாதான முயற்சிகள் தோல்வில் முடிவடைந்து வருகின்றன. சமாதானம் ஏற்பட்ட நாடுகள் தமிழ்மையை தொடர்பாட்டை நாடுகளின் தமிழ்மையை படைப்புக்கள் யாவும் முழுமையைடைத்தென்று மகிழ்வடைந்தார். காலம் கடந்தோடு. மனிதனும் விரிந்தோடு மனித மனங்களில் பொறானம், ஏரிகள், பேராவை, குரோதங்கள், போட்டிகள், வன்முறைகள் என வக்கிருணங்களும் பெருக்கெடுத்ததனால் மனிதர்களுக்கிடையில் சண்டைகளைகளும், சுசாவகங்கும் கோர்த்தாண்டவமாடின். அவையே இன்று சுதந்தி சுதந்தியாக பன்மைத் தன்மையைடைந்து உலகை பயங்கரான இருஷில் முக்கச்செய்துள்ளன. இன்று எங்கு பார்த்தாலும் போராட்டங்களும், சுதியுற்சிகளும், முத்தேஷக்களும், காலைத்தங்களும், இனாழுமிக்களும், கடத்தல்களும், கொலை கெள்ளைகளும் மனிதத் துக்கிகளின்றன.

இன்று உலகம் பெருந்தலைவர்களால் மெய்யான சமாதானத்தைக் கண்டையை முடியா மைக்குக் காரணம் அவர்கள் மெய்யான சமாதானத்தை அருளும் க்ரத்தாகிய இயேசு கிறிஸ்துவிடம் வந்திருது சமாதானத்திற்காக முயற்சி ப்பாகும். திருமையைனது கால்கிய இயேசு கிறிஸ்துவை “சமாதானமிருபு” என்று உலகிற்கு அறிமுகப்பட்டுத்துகிறது. இதனை உலகம் உணர்ந்து. அவரிடம் வரும்போதுதான் மெய்யான மனிதர்களை வெற்றியாக்கவில்லை. உலகெங்கும் அமைதியின்மையும் குழப்பமும் மனிதத் தானம்படுகின்றன.

காத்தராகிய இயேசு தமது ஸிஹர்களுக்கருளி அற்புத வாக்குத்தத்தம் :—

“சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்துப் போகிறேன். என்றுதான் சமாதானத்தையே உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். உலகம் கொடுக்கிற மிகாரமாம் நன் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறித்தலோ...” (போவான் 14:27). என்பதாகும். திவலவாக்குத்தந்திற்கிறுந்து உலகில் இரண்டுமிதமான சமாதானத்தை உள்ளன என்பதனை அறியலாம். ஒன்று இயேசு அருளும் சமாதானம். மற்றையது உலகம் கொடுக்கும் சமாதானம். இயேசு அருளும் சமாதானமே மெய்யானது. நிந்தானது. உலகம் கொடுக்கும் சமாதானமே பொய்யானதும். இயேசு என்னும் பலனைத்தான் அடைய முடியும்.

அதிர்ந்துகொண்டியிருக்கும் உலகிற்கு இயேசு கிறிஸ்துவைத்தவரி வேறு யாராலும் மெய்யான சமாதானம் அளித்திடுமுடியாது. அவர்தான் சமாதானமிருபு. அவர்கள் உள்ளங்களில் ஏற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு மெய்யான நிலையான சமாதானம் உண்டு (ஸாய 9: 6-7).

“சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்துப் போகிறேன். என்னுடைய சமாதானம் காரணம் சுவக்கியமும் உண்டென்று அவர்கள் சொல்லும் போது. கர்ப்பவதியானவைகுக்கு வேதனை வருகிறது போல. அழிவு சுதியாப் அவர்கள் மேல் வரும். அவர்கள் தமிழப் போவதில்லை” (பெதசலோகிக்கேயர் 5:3). மனிதன் தன் அறிவினால் சமாதானத்தை நிலைநாட்ட முயற்சிகளிற்கொடுத்து அமீவு என்னும் பலனைத்தான் அடைய முடியும்.

“அதிர்ந்துகொண்டியிருக்கும் உலகிற்கு இயேசு

கிறிஸ்துவைத்தவரி வேறு யாராலும் மெய்யான சமாதானம் அளித்திடுமுடியாது. அவர்தான் சமாதானமிருபு. அவர்கள் உணர்வுகளில் ஏற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு மெய்யான நிலையான சமாதானம் உண்டு (ஸாய 9: 6-7).

“சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்துப் போகிறேன். என்னுடைய சமாதானத்தையே உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். உலகம் கொடுக்கிற மிகாரமாம் நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறித்தலை. உங்கள் இருதயம் கலங்காமலும் பயப்படாமலும் இருப்பதாக” (போவான் 14:27).

அவரை ஏற்றுக்கொண்டியிருப்பாமோயானல், அவர் எம் உள்ளக்களை நிரந்தர மெய்ச்சமாதானத்தால் நிரப்பிடுவார். மெய்யாகவே அவர் நம் முடைய பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு. நம் முடைய துக்கக்களைச் சுமந்தார். நாமேர். அவர் தேவனால் அடிப்பட்டு வாதிக்கப்பட்டு. சிறுமைப் பட்டவரேன் ரூ என்னினோம். நம் முடைய மீறுதல் களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு. நம் முடைய மீறுதல் களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு. நம் முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு. நொறுக்கப்பட்டார். நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணும் ஆக்கினை அவர்கள் வந்தது. அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம்” (ஸாய 53:4-5)

— ஜேமஸ்

“இந்த உலகம் நின்கள் எப்போது கீழே விழுவிகள் என்று எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கிறது. உங்கள் மீது ஏற்ற ஒட்டுக்கா.

“பொரந்து வடாதே! சொக்கத்தற்கு ஒன்றும் கீற்று தார் இருக்கிறது.” இதிபோட்

தாரகைச் செய்திகள்

தாரகைச் செய்திகள்

தாரகைச் செய்திகள்

* விடுதலைப்புவிள் சமாதானம் பேச்கவார்த்தைக்கு இணங்கினால். மேரதல்கள் தொடர்வதை அவர்கள் தவிர்க்குமுடியும். இல்லையேல். கிழக்கிலிருந்து அவர்கள் முற்றாக விரட்டப்படுவர் என பாதுகாப்புத்துறைப் பேச்சாளர் அமைச்சர் கெறவிய ரம்புக் வெல்ராய்ட்டருக்குத் தெரிவித்துள்ளார்.

* சிங்கள மொழியை அரசு கரும மொழியாக மாற்றியதன் விளைவை நாம் உணர்ந்து கொள்ள கூர் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட வருடங்கள் ஏற்பட்டன. இதேபோல் அறுபதாயிரம் உயிர்களை இழந்த பின்னர் தான் இனப்பிரசினையின் கொடுத்ததை உணர்கின்றோம் என பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மெய்யியல் துறை ஸிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி எம். எஸ். எம். அன்றை தெரிவித்துள்ளார்.

* ஊடகவியலாளர்கள் மீதும், ஊடக நிறுவனங்கள் மீதும் தாக்குதல் நடத்தப்படுவது. குறிப்பிட்ட சில பத்திரிகைகளை சிலபகுதிகளுக்கு செல்லவிடாது தடுத்தல் போன்ற அட்குமுறைகளுக்கு எதிராக 23.01.2007 அன்று தலைநகர் கொழும்பில் தமிழ் சிங்கள் ஆங்கிலம் என மும்மொழி ஊடகவியலாளர்கள் பலர் கிணர்ந்ததமுந்து பாரிய ஆர்ப்பாட்டமொன்றை நடாத்தினர்.

* ஒருஷில் தமிழ் மொழிமூல மாணவர்களை இலங்கை சட்கக்லூரிக்கு அனுமதிக்கப்படுவது குறித்து அறிந்த ஜனாதிபதி மற்றிந்த ராஜபக்ஷ அதிர்ச்சியடைத்துள்ளார். உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதாக அமைச்சர் ஜெயராஜ் பெர்னான்டோ புள்ளேயிடம் உறுதியளித்துள்ளார்.

* கொழும்பிலும் இது மகுசிலூரிலும் கைது செய்யப்படும் தமிழ் இளைஞர்கள் மீண்டும் பூரா முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

* மட்டக்களப்பின் வாக்கைப்பிரதேசத்தை நோக்கி தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்த அகோரான வெஷ்ட் நாக்குதல்களினால் அங்கு மீதமாக இருந்த பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் 19.01.2007 அன்று முழுமையாக அக்கிருந்து வெளியெழுப்பாரன். இப்பிரதேசத்தை தாங்கள் கைப்பற்றியுள்ளதாக இராணுவம் அறிவித்துள்ளது.

* இராணுவத்தீர்வு ஒன்று சாத்தியமாகும் என இலங்கையின் ஆட்சியாளர்கள் கருதும் பட்சத்தில் அரசியலமைப்பில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது குறித்த விடயம் குறித்து அவர்கள் அதிகம் அக்கறை காட்டார்கள் என அமெரிக்காவின் தென்னாசிய விவகாரங்களுக்கான முன்னாள் இராஜத்திற் தெரிவித்துள்ளது.

* இலங்கையில் நடைபெறும் மனித உரிமை மீறல்களையும், சமாதான முயற்சிகளுக்கு எதிரான தூத்திராரிகளையும் சர்வதேச சமூகத் திற்கு அம்பலப்படுத்திவிடுவேன் என்ற அரசியல் அச்சும் காரணமாகவே தனக்கு பிரிட்டிஷ் விசா மறுக்கப்படுள்ளதாக இடுதுராஜி முன்னணியின் தலைவர் கலாநிதி விகிரமபாகு கருணாரத்தை தெரிவித்துள்ளார்.

* இலங்கையில் நடைபெறும் மனித உரிமை மீறல்களையும், சமாதான முயற்சிகளுக்கு எதிரான தூத்திராரிகளையும் சர்வதேச சமூகத் திற்கு அம்பலப்படுத்திவிடுவேன் என்ற அரசியல் அச்சும் காரணமாகவே தனக்கு பிரிட்டிஷ் விசா மறுக்கப்படுள்ளதாக இடுதுராஜி முன்னணியின் தலைவர் கலாநிதி விகிரமபாகு கருணாரத்தை தெரிவித்துள்ளார்.

* கிழக்கில் பாரிய படை நடவடிக்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதையுடையது. படைத்தரப்பினரின் பணிப்பின்பேரிலே கிழக்கில் கூமர் ஜந்து இலட்சம் கையடக்கத்தொலைபேசி இணைப்புக்கள் யாவும் துண்டிக்கப்பட்டுள்ளதாக ரெவிக்கோம் அதிகாரிகள் தெரிவித்துள்ளார்.

* கம்போடியாவில் 8 வயதில் காணாமல் போன சிறுமியாருவர் 19 வயதில் அந்நாட்டின் காப்டான்றில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளார். நோசோம் பென்சியிங்க் எனும் பெயரையுடைய இப்பெண் எருமை மாடு மேற்குத் தொண்டிக்குத்துக்கம்பட்டு காணப்பட்ட மீறப்பின் தழுப்புகளை வைத்தே இவரை அவரின் பெற்றோர்கள் எனப்படுவர்கள் அடையாளக் கண்டுள்ளதாவும், ஆனால் அப்பெண்ணின் மொழியைப் புரிந்து கொள்ளமுடியாதிருப்பதாவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்பெண்ணை இனக்காட்டுவதற்கு டி.என்.ஏ (DNA) பரிசோதனை நடைபெறவள்ளது.

* 2002 ஆம் ஆண்டு அன்றைய பிரதமர் ரண்டில் விக்கிரமசிங்கவும், விடுதலைப்புவிள்ளின் தலைவர் வே. பிரபாகரனும் கைச்சாத்திட்ட போர்ஜிதூத் உடன்பட்க்கை 22.02.2007 இல் ஜந்து வருடங்கள் பூர்த்தியடைவுள்ள நிலையில் அப்போர்ஜிதூத் உடன்பட்க்கையை ஜந்து வருடங்கள் நிறைவைத்தற்கு முன்னர் ரத்துசெய்து விடுமாறு ஜேவிலி பாரானும்ற உறுப்பினர் விமல் விரவன்ச் பாரானுமன்றத்தில் தெரிவித்துள்ளார்.

* வருடப்பிற்பின் அன்று யாழ் - குடாவில் கடத்தப்பட்ட க. லதீஸ்வரன். ப. தனஞ்சாய். மு. பரமாந்தன் ஆகிய மாணவர்கள் இன்றுவரை விடுவிக்கப்படவில்லை. எனவே அனைத்து மாணவர்களையும் பசிக்கரிப்பில் சடுபடுவாறு தமிழ் மாணவர் ஒன்றியம் அழைப்பு விடுத்துள்ளது.

* 28.01.2007 அன்று இலங்கையின் பிரமாண்டமான அமைச்சரவை பதவியீற்றுவள்ளது. இதில் அமைச்சரவை அந்தஸ்துள்ள அமைச்சர்கள் 52 பேரும், அமைச்சரவை அந்தஸ்தற்ற அமைச்சர்கள் 33 பேரும், பிரதியமைச்சர்கள் 19 பேரும் என 104 அமைச்சர்கள் பதவியீற்றனர். இதில் ஜக்கிய தேசியக்கட்சியிலிருந்து அரசின்பக்கம் தாவிய 19 எம்பிக்கூல் அமைச்சரவை அந்தஸ்தற்ற அமைச்சர்கள் 10 பேரும், அமைச்சரவை அந்தஸ்தற்ற அமைச்சர்கள் 4 பேரும், பிரதியமைச்சர் கள் 4 பேரும் என அமைச்சப்பதவிகளையீற்றனர். இதனுடன் மூலமீல் காங்கிரஸின் 3 எம்பிக்கஞம் அரசுடன் இணைத்துள்ளனர். இனால் ஜேவிலி இன் ஆதாவு இன்றி நாடானுமன்றத்தில் அரசின் பலம் 112 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

* ஜக்கிய தேசியக்கட்சியின் 19 எம்பிக்கூல் அரசுடன் இணைத்து அமைச்சப்பதவிகளைப் பெற்ற மறுகணமே கீழ்ப்படுத்த ஜக்கிய தேசியக்கட்சி அரசுடன் பெய்து கொண்டுதான் புரிந்துவரவு உடன்பட்க்கையைக் கிழித்திற்றின்து.

* மூதார் கிழக்கில் அவர்களைப் போன நடைபெற்ற பாரிய இராணுவ நடவடிக்கை காணாமாக 12 இற்கும் மேற்பட்ட தமிழக் கிராமங்களிலிருந்து 40,000 இற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டுள்ளனர். இந்திலையில்

தமிழ்நாட்குச் சொந்தமான சம்பா பகுதியில் 500 ஏக்கர் நிலப்பரப்பினை அன்ற மின் நிலையம் அமைப்பதற்கு கலீக்கியப்பதற்கு அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. 25.01.2007 இல் உயர் மட்டக் குழு ஒன்று இவ்விடத்திற்கு சென்று ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இதனால் 600 குடும்பங்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களை இழந்துவிடும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது.

* யாழ்ப்பாணத்தில் திறந்தவெளிக் கிளாஷ்சாலையில் தமிழ்கள் பொலிவைண்ணா வேதநைகளை அனுபவித்து வரும் நிலையில், பதுக்கல் பேரவழிகளிடமும், குமார் வணிகர்களிடமும் எம்மக்கள் மாட்டிக் கொண்டு தீண்டாடுகின்றனர்.

பொருட்கள் கொழும்பு விலை யாழ் விலை (ரூபா) (ரூபா)

சீனி (1kg)	48	175
கிழக்கு (1kg)	80	130
செத்தல் (1kg)	230	420
பெருஞ்சிரகம் (1kg)	200	1000
வெள்ளைப்பூ (1kg)	65	520
மரக்கதிலங்களைய (1l)	110	650
சீன வெல்லம் (1kg)	70	200
நெத்தலிக்கருவாடு (1kg)	160	400

* யாழில் இரவிலும் மக்கள் விழித்திருக்கிறார்கள். ஏனைனில் ஊடாட்கு இரவிலே கொள்ளையர்களின் பலமணிநோ அட்காசத்தினால் பல இலட்சம் பெறுமதியான பொருட்களும், மனித உயிர்களும் பறிக்கப்படுவதனால் மக்கள் அச்சத்தில் இருக்கிறார்கள்.

* இலங்கைக்கு அடுத்த மூன்று வருடங்கள் 450 கோடி டெலர்களை உதவி வழங்குவதற்கு “இலங்கைக்கு உதவிவழங்கும் நாடுகள் முன்வந்துள்ள அதேநேரம் இலங்கையில் சமாதானம் ஏற்படவிட்டால் இந்த உதவியை இழுக்க வேண்டும் எனவும் எச்சிரிக்கை விடுத்துள்ளன.

* கொழும்பு துறைமுகத்தின் உயர் பாதுகாப்பு வளையத்திற்கும் அப்பால் 20 மைல் தொலைவிலுள்ள ஆழ்கடலில் மீன் பித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே கடப்படையினர் தமது மீன்பிடப்படக்கைத் தாக்கி யழித்தனர் என நீர்கொழும்பு குப்பாடு மீனவர் சங்கத்தினர் தெரிவித்துள்ளார்.

* மூப்படைகளினதும் உயர்பாதுகாப்பின் மத்தியில் 04.02.2007 அன்று ஜனாதிபதி புதிய அமைச்சரவை இலங்கையின் 59 ஆவது சுதந்திர தீண்மீல் காலிமுகத்திடலில் வெகு விமர்சனையாக கொண்டாடியது.

* இன்றைய நாள் வெறும் நினைவு நாளாக இருக்காமல் நாட்டின் பிரலைகள் கொண்டாடும் மகிழ்ச்சி நிறைந்த நாளாக அமையவேண்டுமாக இருந்தால் நாட்டின் இனப்பிரசினைக்கு கொரவமான அரசியல் தீவு காணப்பட்டு சுழுகமான இயல்வுச்சூல் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அத்தகையில்லாத தீவு காணப்படுவதற்கு இந்தியாவின் கடுபாடு அவசியமானதாகும் என அமைச்சர்கள்கள் தேவானந்தா தெரிவித்துள்ளார்.

விறிஸ் துவக்குள் பிரியமானவர்களே!

தேவ ஆவியானவர் உங்களோடு கூட இருப்பாராக.

இன்று எங்கள் தேசம் இருண்டு கிடக்கிறது. எமது மக்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களை விட்டு ஒடிட அலைகின்றனர். அநேகமானோர் காணாமல்ப்போயுள்ளனர். இந்த நாட்களிலே நாம் திருச்சபை மக்களாக எம்மக்களுக்கு உதவிட ஒன்றுபடுவோம். தேவன் தமக்குப் பிரியமான காரியங்களை வாய்க்கப்பண்ணுக்கிறார் என்று அறிவோம். எங்கள் திருச்சபையின் பேராயருக்காகவும். குருமார்கள் - உதவிக்குருமார்களுக்காகவும். சபையின் மூப்பர்கள் - இறைமக்களுக்காகவும் கண்ணரோடு ஜெயிப்போமாக.

“மதுகைப் பேச, அது உன் கிரகையின்களைப் பாதுகாக்கும். நல்ல எண்ணத்தோடு கூட, அது உன் நடத்துவைப் பாதுகாக்கும்.” - வள்ளாரா.

“பிராங்கெலக்ட்டின் தீவு மூடும் வாழ நினைவத்தல் ஆகை. தான் பட்டும் வாழ நினைவத்தல் பிறகு. நாமும் நல்ல நிலைமை கொண்டு வாழ நினைவத்தல் அந்த சாராமும் வாழ நினைவத்தல் அந்த எண்படும்.” - பிரியார்.

“பல்வீ என்பது தாழ்வின் சில்லமைலை உயர்ந்த ஒழுக்கத்தின் அழுற்குறி.” - வடிசன்.

தாரகைக்கவி :

**இறைவா!
நீயே வருவைண்டும்..**

இன்று நாங்கள்
திரந்த வெள்ளி கிழஞ்சாலையில்
திர்த்துவதைப்படுத்தோம்.
எங்களுக்காக தாஸ் எதாழுப்பொர்
சடலமாக்கப்படுகின்றனர்.
எங்கள் கால்வியீஸ்ராக்கள்
காக்கின்ற கானமாஸ் போரிடார்.
வருமானம் கூடியார்
கடத்தப்படுத்தோர்.
வகை வதையின்றி
கைதுகள் வதூட்டுகின்றன.
இளைதூர், யுவதிதீர்
எங்கெந்தோ ஸ்திரியவில்லை.

இவைவாசி உயர்வாஸ்
மலைத்துக் கிடக்கின்றோம்.
கல்விக்கூடுத்தும் எங்களுக்கில்லை.
எங்கள் கடலீஸ்
எங்களுக்கு மீன்சிக்குதலுடையவில்லை.
சொக்கவருத்துத் தட்டியாஸ்
எழுது இயல்பு வழங்கை இல்லை.
ஊரட்டு வேலையில்
விட்டுக்கொள்ளை நடக்கிறது.
வெள்ளை வான்
எங்களைத் தூர்த்துகிறது.
வெல்லம்மழுயில் நாம்
தீராம் எத்து மாதிரை
கிரீர் அத்து நாம்
துக்கருதுக்காகிப் போகிறோம்.
ஏத்திருத்த உடன்பஷ்டகை
எங்கென் இன்று புரியவில்லை.
சுர்வதூதும் வாய்து
ஸ்மானியாகி நித்திந்து.
அருகிலுள்ள தந்தை நாடை
சமைத்தியாப்ப பொன்றே.
அத்தியாப் பைர
எங்கொ ஒரு கின்றார்.
உடக்கும் கூதுமை
உடக்கும் கூதுமை

அதிகாரமில்லாதூர்
சமாதானம் போகின்றார்.
அதிகாரமில்லார்
உத்தும் புரிகின்றார்.
பாதுகாப்பு வகையில்லை
எங்கள் வீருவளவுகள்
எமக்கில்லாமல்ப் போகாதே.
எழுது மக்கில்லை
சிங்கன் குழ்யுத்தும் நடக்குது.

எமக்கு மட்டும்
என் இந்தக் கொடையை?
எப்படி நாம் சொய்து
பாவும் நான் என்ன!
இறைவா வாருமையீயா
வந்திருமைக் காருமையீயா
— விட்டுந்தகபிலை

நாங்கள் குழப்பதுந்து கொஞ்சம் தக்கிரோவது தாருங்கள்....

எங்கள் கண்ணீர் வற்றிவிட்டதால் —
இப்போது

எங்கள் கண்கள் வழியே
செந்மீர் தான் எட்டப்பார்க்கிறது.
நாங்கள் கேட்பதெல்லாம் எங்களுக்கு
கமலும் பன்னீர் வேண்டும் என்பதல்ல
எங்களுக்கு குடிப்பதற்கு நல்ல
தண்ணீர் வேண்டும் என்பதுதான்.

அவசரப்பணிகள்

இதுவே

திருச்சபையிடம்

நம்பிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பணிகள்.

இச்சுழுகத்தின்

பாவங்களை வேரோடு அகற்றுவது;

அரசியல் அமைப்பில்

புரையோடுக்கிடக்கும்

பாவங்களை வேரோடு சாய்ப்பது;

பொருளாதாரத்தில்

பதுங்கிக்கிடக்கும் பாவங்களை

கூண்டோடு விரட்டுவது;

எங்கெல்லாம் பாவங்கள்

நஞ்சாயப் பரவிக்கிடக்கிறதோ

அங்கெல்லாம் அவற்றை அகற்றுவது.

இப்பணியானது மிகவும் கடினமானது.

இது ஒரு பெரும் சுவால்.

இப்பணிகளை ஆற்றும்போது

எதிர்விளைவுகள் பலவற்றைச் சந்திக்க

நேரிடும்.

எனவில்

“இச்சுழுதயம்

சுயநலக்காரர்கள். ஆணவக்காரர்கள்

மற்றும்

நீதியற்ற மூப்பர்களின் கையில்

சிக்கியின்னது.”

நம்பிக்கை

சுகோதார சுகோதரிகளே.

திருச்சபையானது

உங்களின் மீட்புக்காக்க

காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இன்று தொலைந்து போனவர்கள்

நிச்சயம் நம்முடன் வருவர்.

துன்புறம் தாய்மார்க்களின் துயரமானது

மகிழ்வுப்பும் உயிர்ப்பு நிகழ்வாக

உருமாறும்.

என்ன செய்வோம் என்று

பாற்துவித்துக் கொண்டிருக்கும்

எனிய மக்களாகிய உங்களின் துயரமும்

மகிழ்வாக மலரும்.

இது எப்போது நடைபெறும்??

நாமெல்லாம்

மிகுந்த நம்பிக்கையுடன்

விறில் துவில் ஒன்றினையும் போது.

— யமற்ற பாதுகாவலர்

பேராயர் ஆஸ்கர் ரெமேரோ.

வாஸிப்ப் சாதி :

மெய்யான வழி

ஒருவன் தரை மார்க்கமாகவோ, ஆகாய வியானம் மூலமாகவோ, புகவணம் மூலமாகவோ, கப்பல் மூலமாகவோ, பிரயாணம் மேற் கொள்ளும் முன்னர், தான் செல்லவேண்டிய இடம் பற்றித் தெரிந்திருப்பதோடு, அவன் சேரவேண்டிய இடத்திற்குச் செல்லுகின்ற வாகனத்தில் உட்காவேண்டும்: அவ்விதமாயில் ஸ்தாப பிரயாணம்பண்ணினால், அவன் குழப்பித் தவிக்கின்ற நிலை ஏற்படும்.

இதிலிருந்து நாம் அறிந்துகொள்ளுகின்ற முக்கியான உண்மையெனவென்றால், எல்லா மார்க்கங்களும் (வழிகளும்) ஒரே இடத்திற்குச் சென்று சேருவன் அல்ல, எல்லா வழிகளும் ஒரே தேவனிடத்திற்கு வழி நடத்துகின்றனவா? அனேகர் கூறுகின்றனர் “எல்லா மார்க்கங்களும் தேவனிடம் வழிநடத்துகின்றவைகள் தானே, பின்பு ஏன் விறைத்துதான் மெய்யானவழி என்கிறோன்” என்று கேட்கின்றனர்.

திருமறை கூறுவதைச் சுற்றுக்கவனியுங்கள்: “நாமெல்லாரும் ஆடுகளைப் போல வழித்திப்பித் திரிந்து, அவனவன் தன்தன் வழியிலே போனோம்” இவ்வசைத்தின் கருத்து யாது? (சுயா 53:6). முதலில் நாம் செல்லவேண்டிய சரியான பாதையை அறிந்தே பயன்த்தை ஆரும்பிக்க வேண்டும். இல்லாவிடன் எம் நிலை பரிதாபத்திற்கு கருயாகும்.

நாமைவரும் வழித்திப்பிச் சென்றுகளோம் என்று திருமறை கூறுகிறது. இந்த எச்சரிப்பிற்குச் செவி சாய்ப்பது நம் கடமை. எல்லா மார்க்கங் களும் (மதங்களும்) தேவனிடத்திற்கு வழி நடத்துகின்றனவன் பதைதானது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்ளும் முறையேயன்றி வேற்றன. சாத்தான் இக்கருத்தை மக்கள் மன்னில் விதைத்து வளர்க்கிறான். அவன் உலகமை தீதையும் மோசம் போக்குவிஹ பிசாக என்றும் சாத்தான் தான் (வெளிப்படுத்தல் 12:9) என்று திருமறை கூறுகிறது. திருமறை அறீக தவறான வழிகளைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றது. இந்தவறான வழிகளில் ஏராளமானார் நான்து அழிவுக்கு நோயாறும் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர்.

திருமறை சுட்டிக்காட்டும் தவறான வழிகள்:

1. துன்மார்க்களின் வழி (சங்கீதம் 1:6)
2. கோணலான வழி (சங்கீதம் 125:5)
3. விசாலமான வழி (மத்தேயு 7:13)
4. அந்தகார வழி (நீதிமொழிகள் 2:13)
5. தௌகீகப்படும் வழி (2பேதுரு 2:2)
6. அந்தியாளரின் வழி (2பேதுரு 2:21)
7. பிலேயாமின் வழி (2பேதுரு 2:15)
8. காயினுடைய வழி (யுதா 11)

இன்று அநேக மக்கள் மேற்கூறப்பட்ட வழிகளில் சென்றுகொண்டு இருக்கின்றனர். இவ்வழிகளிலிருந்து விலகி தேவனிடத்திற்குச் செல்லும் வழியில் சென்றிட, மார்க் அனுசாரங்கள் உதவி செய்யாது. எல்லா வழிகளும் தேவனிடத்தில் கொண்டு சேர்க்காது.

“மலுவனுக்குச் செம்மையாய்த் தோன்றுகிற வழியின்டு அதின் முடிவோ மனை வழிகள்.” (நீதிமொழிகள் 16:25) “துன்மார்க்களின் வழி அழியும்” (சங்கீதம் 1:6) “கேட்டுக்கூப் போகிற வாசல் விலியும், வழி விசாலமுமயிருக்கிறது அதின் வழியாய்ப் பிரவேசிக்கிறவர்கள் அநேகர்.” (மத்தேயு 7:13)

வாலிபர் களே! நீங்கள் எவ்வழியில் சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள்? தவறான வழியில் சென்று கொண்டிருந்தால், தேவனிடம் வழி காட்டுமாறு மன்றாடுங்கள். அவர் வழிகாட்டுவார்.

“பாராட்கூது நாவின் ஈரம் மட்டும் போதாது, இதயத்தின் ஈரமும் வேண்டும்.” காணுகோ.

DIOCESAN DIARY

Bishop and Family being welcomed by Ghandijkiram & Anaicoddai Churches

Welcome by Jaffna College Institute of Technology & Jaffna College Agriculture Institute..

Christmas Programme at Samathanakkoddai (Koddaikkadu , Vaddukoddai)

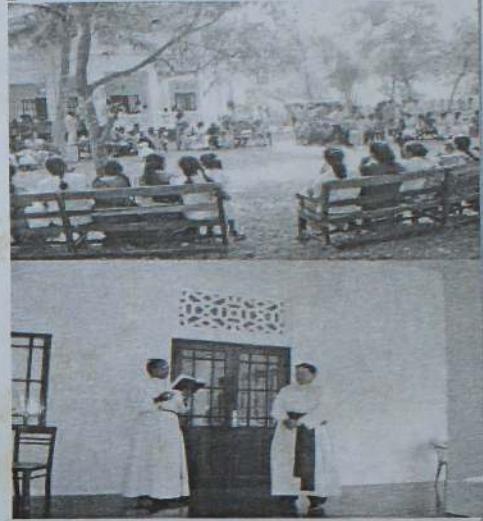

Welcome & Confirmation Service at Moolai

DIOCESAN DIARY

Re-dedication of the Newly Renovated Bishop's House

Star News

Award for the Research

The Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan has been awarded the best research award for the year 2004 by the Jaffna Literary Academy. His book entitled "Palaiyathum Puthiyathum" (The New and the Old) has been chosen to be the book for the best research award by the University of Jaffna. The social history of Jaffna is reflected in almost eighteen chapters in this book. "Morning Star" expresses its heartiest congratulations on this important achievement.

Professional Trauma Counsellor

Mrs. Thayalini Thiagarajah, wife of the New Bishop the Rt. Rev. Dr. Daniel Thiagarajah has obtained the Degree of Doctorate in Ministry (D.Min.) of the Senate of Serampore College in Trauma Counseling. Her dissertation was titled "Healing Ministry to the Traumatized Women Survivors of the Tsunami Disaster in the Eastern Province of Sri Lanka." She has been already working as a Consultant in Trauma Counselling with the Non-Governmental Organization IWTHI (International War Related Trauma Humanitarian Intervention Trust) for the last two years and has been also serving as a Visiting Lecturer at the South Eastern University at Oluvil, Amparai. She obtained her Bachelors Degrees in Zoology, and Divinity from Madras University and Serampore College respectively. She had her Diploma in Christian Education and Counselling in the USA with a cumulative average of 3.0 on a 4.0 scale (magna cum laude). Later at the Jaffna University under the guidance of Prof. A.J.V. Chandranthan she did her Masters in Philosophy in Feminist Theology. It is appropriate to mention that Professor Daya Somasundaram has been the mentor for her Doctoral studies.

She is also a freelance writer, and a poetess. She has published books and has contributed to various Journals and Newspapers relating to her fields of study and research. She also sees clients of Trauma and PTSD (Post Traumatic Stress Disorder). "Morning Star" wishes her well in her service to those in need.

Prayer moves the Hand which moves the world.
- Rev. John Aikman Wallace,

Do It Anyway

People are sometimes proud, self-centred and unreasonable

But Love them anyway

When you try to do good, you are accused of selfish or ulterior motives

But Do Good anyway.

If you have success all along life's way, you win false friends and true enemies.

But continue to Succeed anyway.

Honesty and open-mindedness subject you to criticism.

But Be Honest and Open-minded anyway. People with the biggest ideas can be shot down by the smallest people with smallest minds.

But Do Big Things anyway.

Some help the oppressed only for fame or a name but like to follow the Victors.

But you Fight for the oppressed anyway.

What you toiled to build for years can be destroyed overnight.

Don't be disheartened.

But continue to build anyway.

Friends whom you have helped in dire straits turn against you causing heartache and pain.

But reconcile with them

or forgive them anyway.

Do your best anyway.
And God will bless you all the way.

Suganthy Virasinghe

SERAMPORE CONVOCATION

This year's convocation of the Senate of Serampore College will be held in Shillong, North East India on the 9th of February 2007. The Rt. Rev. Dr S. Jebanesan, Bishop Emeritus and Principal of CTS, Chunnakam is attending it on behalf of CTS.

வாசகர்கள் கவனத்திற்கு

1. உண்மைக்குப் புறம்பான திருப்படிக்கப்பட்ட செய்திகளை மீகவும் தீங்குத்தரமான வெளிநிலை பில், பக்கவெளியிட்டத் தாரங்களை எனும் பத்திரிகை மிருக்கித்து, உதயதாரங்கள் வசகர்களுக்குத் தான்னோயாறுக்கும் அனுப்பி வருவதாக அறியப்படுகிறது, யாழ். குதினத்திற்கும் இதற்கும் எவ்வளித் தொடர்பும் இல்லை என்பதனை அறியத்தகுறுகின்றேன்.

2. தற்சமயம் "அவசரால் நிர்வாகக் குழு" என சட்டத்திற்கு யாராக உருவாக்கப்பட்ட நிர்வாகக் குழுவையும் ஒத்து இந்திய செனட்டு மகா சபையால் தெரிவித்து வெளியிட்ட ஆதீன நிர்வாகக் குழுவையும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் மக்கள் மத்தியில் குழப்பம் இருப்பதாக அறிகிறோம். ஆதீன நிர்வாகக் குழுவே ஆதீனத்தின் காரியங்களை கவனிக்கும் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறேன்.

போன்று.

Obedience is the key to every door.
- George MacDonald,

OBITUARIES

CHELLIAH - MRS G.S. SELVAMALAR -

Retired English Teacher, Kopay Christian College. Beloved wife of late Mr. Chelliah (Principal, Kopay Christian College), beloved mother of late Mr. C.E. Anandarajan (Principal of St. John's College, Jaffna), Christable, Mahilmalar, Karunarajan, Ranjithamalar, Roy, Mano, Lala, Shanthy & Ranjo, mother-in-law of Padma, Samuel, Rajan Kadirgamar, late Minon, Arulchelvam, Karuna, Rev. Bobby Mather, Edwin Fitch and Mathitharan, expired on 26.01.07 at 'Thanga Vasam', Kopay North. Funeral Service was held on Sunday, 28th January 2007 at 3 p.m. at the residence which was followed by the burial at Kopay Anglican Section Cemetery. "Morning Star" expresses its condolences to the bereaved family.

A.Y. S. GNANAM

Mr. A.Y.S. Gnanam, Chairman of the Express News Papers Ceylon Ltd, and a well known industrialist passed away on Tuesday the 2nd of January, 2007 at Mount Elizabeth Hospital in Singapore. He was eighty four years old at the time of his death. He had been the main business person at St. Antony's Hardware Stores which has been the sole agent and distributors of many electronic and hardware items.

Mr. Gnanam had been awarded the title Desamanya by the Government of Sri Lanka. He was a devout Christian and an active member of Lockgate Anglican Church. Those who have been accustomed to see a person who never failed to take exercise along Marine Drive, Wellawatte will miss him. May his precious soul rest in peace.

Flashbacks

Covenant was an important aspect of Congregationalism. All those who were admitted to the Congregational Church had to accept it. The following is the text of the covenant:

"We make covenant with God and with each other. We make covenant to bind ourselves in the presence of God and to live in unity according to His teachings which He in His great mercy revealed to us through his holy word."

The Covenant of the Congregational Church during the missionary era.

"Congregationalists for many generations were accustomed to assert the claims of the intellect in religion more earnestly than other evangelical churches."

Church Historian R. W. Dale

A political career brings out the basest qualities in human nature.

- James Bryce, Viscount Bryce